Έψαχνα υλικό στο αρχείο μου για να τεκμηριώσω και να εκφράσω τη δυσαρέσκειά μου, σχετικά με τη χαλικόστρωση της αυλής του Μουσείου από τη δημοτική μας αρχή.

Ψάχνοντας λοιπόν στο φωτογραφικό μου αρχείο βρέθηκα να κοιτάζω τελικά φωτογραφίες απο ταφόπλακες που είχα τραβήξει απο το νεκροταφείο μας προ δεκαετίας. Έκπληκτος διαπίστωσα ότι ούτε μία απ' αυτές δεν υπήρχε στην τελευταία πρόσφατη φωτογράφηση που έκανα.

Εάν πράγματι συμβαίνει αυτό, σημαίνει προφανώς ότι κλάπηκαν!

Αυτό με κάνει να θυμώνω και να θυμώνω με όλους μας για την αδιαφορία μας και τον" ωχ αδερφισμό" μας. Πολύ περισσότερο θυμώνω με αυτούς που διαχειρίζονται τις τύχες αυτού του τόπου.

Κατα τα άλλα στους επόμενους μήνες θα στηθεί στα νεκροταφεία ένα ολοκαίνουργιο εκκλησάκι. Ένα εκκλησάκι που θα δείχνει στους κατοίκους αλλά και στα χαρτιά της δημαρχείας ότι η δημοτική αρχή ενδειαφέρεται για' αυτό το χωριό, γι' αυτό τον τόπο, γι' αυτούς τους κεκοιμημένους . Άλλωστε από τις παλιόπετρες τι να βγει; Ενώ από το εκκλησάκι κάτι θα μείνει και στην τσέπη τους.

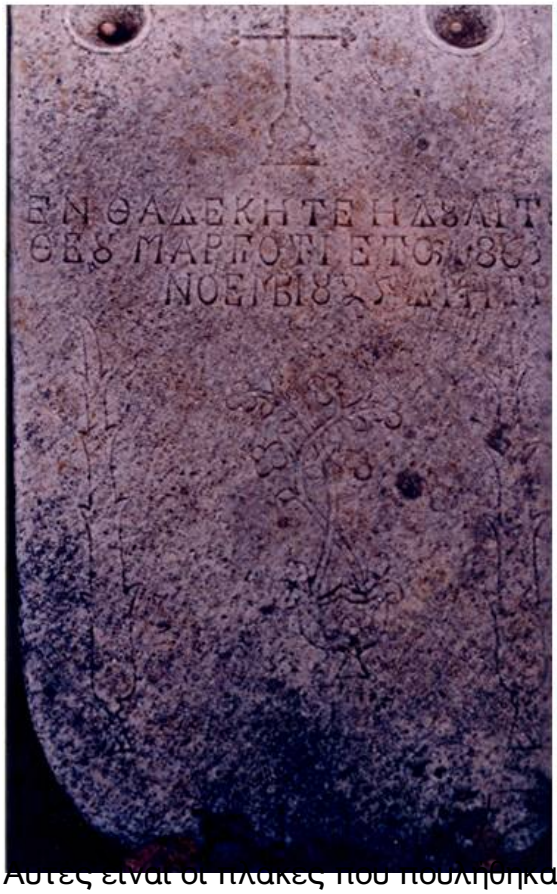
Εύχομαι μέσα από την καρδιά μου να κάνω λάθος!

Αισθάνομαι πολύ "Μπουνταλάς"!!! Γιατί τίποτα δε βλέπω να διασώζεται απ' αυτά που με πάθος υποστηρίζω, ούτε καν η ίδια ή αξιοπρέπεια μου.

Αυτές είναι οι πλάκες που πουλήθηκαν από τα [Μνήματα]